

Thơ

Mộng Tuyết

Em Bị Cười
Em Trả Thù
Em Xấu Hổ
Làm Cô Gái Huế
Đợi Gió
Dương Liễu Tân Thanh
10 Khúc Đoạn Trường
Vì Anh Thọ Xuân

Em Bị Cười

Tác giả: **Mộng Tuyết**
Mơ màng nghe có tiếng người yêu
Réo rất bên hè thổi khúc tiêu
Nhanh nhẹn tung chăn, em nhồm dậy
Bàng hoàng ngái ngủ, vội em kêu:

-Anh ơi! Anh đợi tí, cho em
Còn sửa sang qua nếp áo xiêm
Vuốt lại tóc em buông bồi rối
Điểm qua lược phấn, chút hồng thêm...

Cửa mở, em tìm chẳng thấy ai
Người yêu em đã phôi xa rồi
Bên rào còn để đôi hoa thắm
Hờ hững cười em mê ngủ thôi!

(Hà Nội báo, số 22 - 3 tháng Sáu 1936)
Tư liệu PNV

Em Trả Thù

Tác giả: Mộng Tuyết

- Anh ơi! Em thích đời thi sĩ
Vui lòng, anh dạy em làm thơ?
- Em đừng chứng cứ, cười anh bảo,
Thơ thần gì em, khéo ngẩn ngơ!...

... Một nàng tiên nữ đẹp như em
Là một bài thơ, một quả tim
Là ành hồng non, là gió lướt
Là hoa xuân thắm, bóng trăng đêm...

... Thi sĩ, em ơi, đó lại là
Người đi theo dõi bóng tiên nga
Ước mơ, yêu thích và ca ngợi
Những cái mà em đã có thừa!

- Nhưng không, em muốn học làm thơ
Để trả thù anh đã hững hờ
Rồi phút say sưa anh có lại
Hôn em, em sẽ ẩy anh ra.

Bấy giờ, em cũng bảo anh rằng:
"Em bận làm thơ", anh nhớ chằng?
Hôm nọ, bên anh em nũng nịu,
Lạnh lùng anh cứ mãi nhìn trăng.

(Hà Nội báo, số 17 - 29 tháng Tư 1936)

(Tư liệu từ Phunuviet)

Em Xấu Hổ

Tác giả: [Mộng Tuyết](#)

Nhớ chuyện đêm qua còn thẹn thùng
Mặt hồ phẳng lặng ánh trăng trong
Bóng trăng cùng với em đang tắm
Làn nước vờn da em lạnh lùng.

Giậu trúc bờ bên, gió phát phơ
Bỗng nghe tiếng hát vẳng bay qua
Giật mình ngỡ ngác nhìn... Em thấy
Sau trúc, trời ơi! anh bước ra.

Quàng vội khăn bông em chạy vào
Ngẩn ngơ anh hỏi: - Đã làm sao?
- Không làm sao cả, nhưng em thấy
Thẹn thẹn lòng em nó thế nào!...

(Hà Nội báo số 18 - 6 tháng Năm 1936)
Tư liệu PNV

Làm Cô Gái Huế

Tác giả: **Mộng Tuyết**

Hờ hững, em đưa chiếc lược ngà
Chải đôi mái tóc rủ lò xo
Bên em, lặng lẽ anh ngồi ngắm
Màu tóc huyền em phản nước da.

Bỗng đưa tay giữ cánh tay em
- Em hãy ngừng cho anh ngắm xem
Mấy cái tóc mai vờn trước trán
Cho vùng trán đẹp, đẹp hơn thêm.

Nũng nịu giằng tay, em bảo: "Thôi!
Cho em soi kính rẽ đường ngời
Làm cô gái Huế cho anh ngắm
Tình tứ nhiều hơn món tóc mai."

(Hà Nội báo số 20 - 20 tháng Năm 1936)

Tư liệu PNV

Nguồn: [http://poem.tkaraoke.com/27843/Lam Co Gai Hue.html](http://poem.tkaraoke.com/27843/Lam-Co-Gai-Hue.html)

ĐỢI GIÓ

Gởi Anh Thơ

Mấy vắn thơ đợi gió,
Lòng xuân thắm đỏ,
Lòng thuyền nho nhỏ,
Đợi nước triều lên...
Triều đã lên rồi trăng cũng lên;
Trăng lên rồi đó. Gió chưa lên.

Mặt nước hồ nằm say giấc mơ,
Lòng gương không vướng gợn mây mờ,
Khói chiều đứng thẳng trên quan tái,
Hương toả hồn hoa ướp cỏ bờ.

Cánh gấm buồm ai buông trắng tinh,
Phoi nền trinh bạch giữa trời xanh,
Cắm sào bến cũ buồn lơ lửng,
Chờ mộng muôn phương, mộng viễn trình.

Trời Bắc bên kia đương ngóng trông,
Sông Thương, sông Nhuệ mở đôi lòng.
Xuôi chèo Nhâm Tuất theo trăng lạnh,
Mở [yến Đào Viên](#) chuốc chén nồng.

Gió [gác Đàng Vương](#) chẳng thổi đưa,
Cho thuyền đợi gió đến bao giờ,
Cho buồm Vương Bột trong giây phút,
Nghìn dặm bay sang bến đợi chờ.

Khi xuân thắm đượm khắp nơi nơi,
Vạn vật đem xuân trả lại đời,
Mà chẳng trả cho thuyền tí gió,
Để thuyền thương nhớ những phương trời.

Dương Liễu Tân Thanh

*Trân trọng mạc giao hành khách thú
Đoản trường tình tự ký, ân cần
LÊ BÍCH NGÔ*

"Dương liễu mười bài" chép gửi anh.
Ly hoài, ai khéo gọi cho mình.
Bích Ngô âu cũng lòng thôn nữ
Chung với nghìn xưa một mối tình.

"Bên đường, qua lại bao nhiêu khách;
"Riêng bẻ cành xuân đưa tặng nhau.
"Sung sướng Giang Nam chàng phối ngựa,
"Tháng bảy bóng liễu rũ tơ sầu..."

"Lả lướt đợi ngày xuân trở lại;
"Ngày xuân trở lại, hỏi bao ngày!
"Năm canh lạnh lẽo kinh sương gió,
"Ngùi ngậm tàn xuân hoa rụng đầy..."

Nét mực vừa khô, lệ ướt dầm.
Lời xưa thêm gọi mối thương tâm
Biệt ly còn bận đời danh sĩ;
Huống chốn bồng the khách chỉ kim.

In trong tập *Phấn hương rừng*.

Lê Bích Ngô là một người bạn chí thân của Phan Thanh Giản, có viết gửi Phan Thanh Giản mười bài thơ dương liễu.

Nguồn: Hoài Thanh, Hoài Chân, *Thi nhân Việt Nam (1932-1941)*, NXB Văn học, 2007

10 Khúc Đoạn Trường

1. Giá gạo Tràng An

Nghe nói Trường An giá gạo cao
Đói cơm cứu hạn khát mưa dào
Bà con ta ở miền Trung Bắc
Thóc gạo Đồng Nai những ước ao
Tổ quốc bâng khuâng hồn nghệ sĩ
Cô em rủ chị học làm thơ
Em vui bể mực dầm ngòi thỏ
Chị mãi rừng văn xây lối mơ
Cấp báo về đây tỵ nẻo xa
Người đang ngoắc ngoài đờ chờ ta
Vốn nghèo biết giúp gì em nhỉ
Ngã mại Kỳ văn nhĩ mại hoa

2. Tin miền Bắc

Quốc vận bình minh hừng nắng vàng
Mừng vui chưa dứt tiếng reo vang
Xa xăm những đọi tin miền Bắc
Cơ cấn kìa đâu tin bỗng sang
Khấp lòng vui lại để lo âu
Đói khát bao nhiêu nỗi thăm sâu
Trời đất chữa tan màu khói lửa
Anh em đang gặp cảnh thương đau
Máu mủ tình kia đã bảo ta
Đưa tay nâng đỡ chị em nhà
Giống nòi chưa chết lòng chưa chết
Non nước hồn vang tiếng thiết tha

3. Hồng Hà không phải sông vô địch

Con cháu Rồng Tiên họ một nhà
Ai làm non nước chuyện chia ba
Cho hồn Tổ Quốc bâng khuâng lắm

Tai biến nhìn nhau thêm xót xa
Êm ái Nhà Bè nước chảy chia hai
Gạo cơm Cần đước nước Đồng Nai
Hồng Hà không phải sông vô địch
Mà vẫn bờ sông xương trắng phơi
No ấm miền Nam trong lúc này
Bát cơm bữa bữa được bụng đầy
Ai ơi nghĩ nhớ người đang đói
Muống cháo cầm hơi đợi phút giây

4. Những linh hồn bơ vơ

Trạm Bắc đưa về tin xót xa
Lang thang thê thảm kẻ không nhà
Đồng quê khốn khó tìm ra chợ
Bồng bế con thơ dắt díu già

5. Xẻ cháo nhường cơm

Hồng Lạc người chung một giống nòi
Có đâu Nam Bắc đất chia hai
Xót tình máu mủ cơm nguy biến
Xẻ cháo nhường cơm ai hỏi ai
Máu chảy ruột mềm đau xót lắm
Rách lành đùm bọc lấy cho nhau
Trong nhà đang có người kêu đói
Xẻ cháo nhường cơm mau hãy mau
Nạn đất tai trời đành đã vậy
Nhưng mà chị ngã hãy còn em
Có rồi nhưng cũng chưa là đủ
Xẻ cháo nhường cơm thêm lại thêm

6. Hấp hối đợi chờ

Tai mới nghe qua lòng thổn thức
Xác người xe nhật mỗi ban mai
Còn bao nhiêu nữa đang quần quại
Hấp hối chờ cơm hơi mồn hơi
Gốc rạ cọng rơm vợ mót sạch
Dây khoai củ chuối món cao lương

Vỏ cây dây lá không còn nữa
Đất trụi đồng trơ nuốt thảm thương
Thoi thóp tàn chơ cứu tế
Hột cơm khi đói khi no
Giàu nghèo ai cũng thừa tâm huyết
Nhiều ít nài chi hãy cứu cho

7. Cấm yên

Vật uống món ăn đành đã hết
Có tiền không gạo biết đâu mua
Ruộng vườn trống trải đồng không cỏ
Không vụ chiêm không vụ mùa
Mạ mới gieo xong đã gặt liền
Mái tranh không sợi khói vườn lên
Thử thì bất tử thanh minh tiết
Để sự trừ trung đã cấm yên

8. Ai đắp diêm

Làng mạc đìu hiu cảnh nào nùng
Bờ ao lặng ngắt tiếng côn trùng
Sân vườn vắng bóng loài gia súc
Cửa ngõ lều không ôi lạnh lùng
Nhan nhản ngoài đồng xác chết phơi
Xôn xao đàn quạ liệng đen trời
Mùi tanh theo gió bay lan khắp
Hơi sức ai còn đắp diêm ai
Đồng loại còn thương hướng ruột rà
Bà con nhau đó có ai xa
Đem lòng ta đói thương người đói
Thì thấy lòng ta bao thiết tha

9. Đúc chuông

Nhớ chuyện đời xưa lễ đúc chuông
Xa gần góp lại của thiên môn
Có người sốt sáng mua âm đức
Bạc nén vàng thoi cũng góp luôn
Lửa đỏ nung tan cả vạc đồng

Người quăng đôi xuyên kẻ đôi vòng
Muốn vo quả phúc cho tròn trận
Gửi cả vào đây vạn ước mong
Nay đã gặp rồi mùa Cứu khổ
Đúc chuông ngày trước phước về đâu
Ai ơi hãy nhớ câu nhà Phật
Một mạng người hơn chín nhíp cầu

10. Nạn đói nước Ngô

Nước Việt ngày xưa muốn phục thù
Dem toàn lúa hấp trả về Ngô
Thấy là lúa tốt cho gieo giống
Năm ấy bên Ngô bị mất mùa
Nạn đói làm bại nước Ngô
Gương kia
Còn để tự bao giờ
Nay không hấp giống cho mùa mất
Đốt thóc thay vì đốt củi khô
Giặc đói xâm lăng nước mình
Hộet cơm cứu đói; đạo tinh binh
Ngày đêm hãy gấp đường ra Bắc
Tiếng khải triền vang khúc thái bình
Mười khúc đoạ trường

(Mùa đói năm 1945)

Vì Anh Thọ Xuân

Đề tặng anh Đông Hồ bộ Việt Pháp tự điển

Vì ai, đề tặng sách cho ai;
Rồi lại vì ai, cảm tạ người;
Bởi sợ nhà thơ nghèo đến chữ,
Yêu nhau, đưa tặng mấy muôn lời.

Tiếng nhà, cửa sẵn kho vô tận,
Mặc sức tiêu hoang, mặc sức chơi:
Mua bốn phương trời mây nước đẹp,
Mua nghìn năm cỏ cảnh hoa tươi
Hãy còn thừa thãi, tiêu chưa hết,
Mua lấy, trần gian tiếng khóc cười.

Trước hết, đã mua rồi một món:
Thành Phương hương điểm mỗi tình dài.

In trong *Phấn hương rừng*.

Nguồn: Hoài Thanh, Hoài Chân, *Thi nhân Việt Nam (1932-1941)*, NXB Văn học, 2007

Nguồn: <http://www.thivien.net/M%E1%BB%99ng-Tuy%E1%BA%BFt/V%C3%AC-anh-Th%E1%BB%8D-Xu%C3%A2n/poem-AgL6Gg3fde1n-GM5N9IJ7A>

www.vietnamvanhien.net